

A LEPKE

Egy lepke szállt el ablakom alatt
Csapongva könnyű tarka szárnyain,
Lelkembe sóhajt egy bús gondolat:
Így tűnnek el mind arany álmaim!
Jöjj vissza, lepke, lengj szemem előtt
Virágtalan kis ablakom alatt!
Hadd álmodozzam át a múlt időt!
Jöjj vissza, vissza! Óh, hadd lássalak!

Eltűnt, elillant. Vágyó lelkemet
Viszi magával, csalja messzire,
Hol a nagy tölgyes erdő integet
S fölcsillan a bérc gyöngyöző vize.
Leszáll a völgybe. S egy kis faluban
Csapongóbb kedvvel ringatja magát –
Pillangóúzó lelkem boldogan
Keresgeti egy szebb világ nyomát.

Óh, édes emlék! Kedves lábnyomok!
Gyermekcipőknek rózsás nyomai!
Hiába szórt be a sívó homok,
Rátok találnak ajkam csókjai.
Szép tarka lepkém elvezet oda,
Szárnyával illet nyomot nyom után:
Csendül a méla fűzfa-síp szava,
Csákós lovag kél vesszőparipán.

Óh, édes emlék! Kinn a kis padon
Szülém mesélget ákácok alatt,
Fejem ölébe hajtva hallgatom,
Végigrepülve tündértájakat.
Tavaszkoromnak arany álmait!
Boruljatok le néha-néha rám!
Hadd higgyem, hogy tudok még szállani
S hogy keblén ringat édes jó anyám!